
U C H W A Ł A

SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 7 listopada 1996 r.

**w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Kanadą
o wzajemnej pomocy prawnej w sprawach karnych**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 10 października 1996 r. ustawy o ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Kanadą o wzajemnej pomocy prawnej w sprawach karnych, przyjmuje tę ustawę bez poprawek.

MARSZAŁEK SENATU

(-)

Adam STRUZIŁ

U C H W A Ł A

SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 7 listopada 1996 r.

**w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji o odpowiedzialności osób
utrzymujących hotele za rzeczy wniesione przez gości hotelowych**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 10 października 1996 r. ustawy o ratyfikacji Konwencji o odpowiedzialności osób utrzymujących hotele za rzeczy wniesione przez gości hotelowych, przyjmuje tę ustawę bez poprawek.

MARSZAŁEK SENATU

(-)

Adam STRUZIŁ

U C H W A Ł A

SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 7 listopada 1996 r.

w sprawie ustawy o portach i przystaniach morskich

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 10 października 1996 r. ustawy o portach i przystaniach morskich, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 2 w pkt 6 przecinek na końcu zastępuje się kropką i skreśla się pkt 7;
- 2) w art. 7 w ust. 1 w zdaniu wstępnym skreśla się przecinek;
- 3) art. 15 otrzymuje brzmienie:
"Art. 15. Właściwy wojewoda, na wniosek Ministra Skarbu Państwa, wniesie do spółek, o których mowa w art. 13 ust. 1-3, grunty Skarbu Państwa nie oddane w użytkowanie wieczyste i położone w granicach portów o podstawowym znaczeniu dla gospodarki narodowej, celem pokrycia akcji tych spółek obejmowanych przez Skarb Państwa. Grunty, które nie zostaną wniesione do spółek, o których mowa w art. 13 ust. 1-3, właściwy wojewoda przekaze, w drodze umowy, nieodpłatnie tym spółkom do nieodpłatnego użytkowania.";
- 4) art. 22 otrzymuje brzmienie:

"Art. 22. Statuty spółek, o których mowa w art. 13 ust. 1-3, oraz każdą ich zmianę zatwierdza Minister Transportu i Gospodarki Morskiej.";

5) w art. 25 w ust. 1 wyrazy "W przypadku nie powołania" zastępuje się wyrazami "Do czasu powołania";

6) art. 30 otrzymuje brzmienie:

"Art. 30. Minister Skarbu Państwa działając w porozumieniu z Ministrem Transportu i Gospodarki Morskiej, po upływie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, dokona zmian statutów w zakresie przedmiotu przedsiębiorstwa następujących jednoosobowych spółek Skarbu Państwa:

- 1) Zarząd Portu Gdańsk SA w Gdańsku,
- 2) Morski Port Handlowy Gdynia SA w Gdyni,
- 3) Zarząd Portu Szczecin-Świnoujście SA w Szczecinie."

MARSZAŁEK SENATU

(-)

Adam STRUZIŁ

UZASADNIENIE

Rozpatrując ustawę o portach i przystaniach morskich Senat postanowił wprowadzić do jej tekstu sześć poprawek.

Wprowadzając poprawki nr 1 i 6, Senat kierował się przekonaniem, iż należy uczynić bardziej czytelnym art. 30 ustawy i bezpośrednio w tym przepisie wskazać, które jednoosobowe spółki Skarbu Państwa powinny zmienić swoje statuty.

Zdaniem Senatu, z przepisów ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o urzędzie Ministra Skarbu Państwa, wynika właściwość tego Ministra do złożenia wniosku o wniesienie gruntów Skarbu Państwa do spółek zarządzających w portach w Gdańsku, Gdyni i Szczecinie-Świnoujściu. Dlatego Senat wprowadził poprawkę nr 3.

Senat uznał przepis art. 22 ustawy za sprzeczny z zasadami tworzenia spółek akcyjnych określonymi w Kodeksie handlowym. Zgodnie z tymi zasadami, to założyciele spółki akcyjnej ustalają treść statutu. Nie może on być uchwalany przez walne zgromadzenie, ponieważ taki organ nie funkcjonuje w spółce akcyjnej w trakcie powstawania. Dlatego Senat zaproponował nowe brzmienie tego przepisu (poprawka nr 4), pomijające kwestie uregulowane w Kodeksie handlowym i dające Ministrowi Transportu i Gospodarki Morskiej prawo zatwierdzania statutu powstającej spółki oraz każdej zmiany statutu spółki istniejącej.

Pozostałe poprawki zapewnią, zdaniem Senatu, lepszą czytelność przepisów ustawy.

U C H W A Ł A

SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 7 listopada 1996 r.

**w sprawie ustawy o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji
oraz ustawy - Prawo budowlane**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 11 października 1996 r. ustawy o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz ustawy - Prawo budowlane, przyjmuje tę ustawę bez poprawek.

MARSZAŁEK SENATU

(-)

Adam STRUZIŁ

U C H W A Ł A

SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 7 listopada 1996 r.

w sprawie ustawy o zmianie ustawy o zasadach przekazywania zakładowych budynków mieszkalnych przez przedsiębiorstwa państwowe

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 10 października 1996 r. ustawy o zmianie ustawy o zasadach przekazywania zakładowych budynków mieszkalnych przez przedsiębiorstwa państwowe, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 1 w pkt 1, w art. 1 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
"2. Na zasadach określonych ustawą, gminie lub innej osobie prawnej mogą również zostać przekazane nieruchomości osób prawnych powstałych w wyniku przekształcenia przedsiębiorstw państwowych oraz spółek, których akcje, w trybie ustawy z dnia 30 kwietnia 1993 r. o narodowych funduszach inwestycyjnych i ich prywatyzacji (Dz. U. Nr 44, poz. 202 i z 1994 r. Nr 84, poz. 385), zostały wniesione do narodowych funduszy inwestycyjnych.";
- 2) w art. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
"2) w art. 8 skreśla się oznaczenie ust. 1;"

MARSZAŁEK SENATU

(-)

Adam STRUZIŁ

UZASADNIENIE

Senat po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm ustawy o zmianie ustawy o zasadach przekazywania zakładowych budynków mieszkalnych przez przedsiębiorstwa państwowe zdecydował o wprowadzeniu poprawek do tej ustawy

Sejm w art. 1 ust. 2 upoważnił do przekazywania gminie lub innej osobie prawnej nieruchomości osób prawnych powstałych w wyniku przekształcenia przedsiębiorstw państwowych, w tym spółek, których akcje zostały wniesione do NFI.

Niejasność przyjętego rozwiązania polega na tym, że z przekształcenia przedsiębiorstw państwowych zgodnie z ustawą o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych z 30 sierpnia 1996 r. mogą powstać spółki akcyjne lub spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, z tego przekształcenia nie wynika, że powstają spółki, których akcje wniesione są już do NFI. Następuje to dopiero, gdy zostaną spełnione warunki określone ustawą o narodowych funduszach inwestycyjnych i ich prywatyzacji z dnia 30 kwietnia 1993 r.

Senat stanął na stanowisku, że należy precyzyjnie określić zakres podmiotów upoważnionych do przekazywania nieodpłatnie gminom lub innym osobom prawnym nieruchomości.

Senat uważa, że zbędne jest skreślenie ust. 2 w art. 8 skoro utracił on już moc obowiązywania na podstawie obwieszczenia Prezesa Trybunału Konstytucyjnego z dnia 26 kwietnia 1996 r. o utracie mocy obowiązującej art. 8 ust. 2 ustawy o zasadach przekazywania zakładowych budynków mieszkalnych przez przedsiębiorstwa państwowe (Dz. U. Nr 52, poz. 236).

U C H W A Ł A

SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 7 listopada 1996 r.

**w sprawie wniesienia do Sejmu projektu ustawy
o zmianie ustawy o wyborze Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej**

Na podstawie art. 15 ust. 1 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 17 października 1992 r. o wzajemnych stosunkach między władzą ustawodawczą i wykonawczą Rzeczypospolitej Polskiej oraz o samorządzie terytorialnym, Senat wnosi do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy o zmianie ustawy o wyborze Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

Jednocześnie upoważnia senatora Piotra Ł.J. Andrzejewskiego do reprezentowania stanowiska Senatu w dalszych pracach nad projektem.

MARSZAŁEK SENATU

(-)

Adam STRUZIŁ

UZASADNIENIE

Ustawa konstytucyjna z dnia 17 października 1992 r. przewiduje dwie tury głosowania w wyborach prezydenckich, z tym że przesłanką do przeprowadzenia II tury głosowania jest nieuzyskanie przez żadnego z kandydatów w I turze większości bezwzględnej. Wówczas, 14 dnia po pierwszym głosowaniu przeprowadza się ponowne głosowanie (art. 29 ust. 3). Ustawa o wyborze Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z 27 września 1990 r. (Dz. U. Nr 67, poz. 398 i Nr 79, poz. 465, z 1993 r. Nr 45, poz. 205 oraz z 1995 r. Nr 95, poz. 472) w art. 8b ust. 1 powtarza przepisy konstytucyjne, przewidując jednak w art. 70 ust. 1 pkt 2 ograniczenie. Dotyczy ono II tury głosowania, którą zgodnie z dyspozycją powołanego przepisu przeprowadza się tylko na terytorium kraju. W ten sposób ustawodawca pozbawia obywateli polskich przebywających za granicą prawa ponownego głosowania.

Ustawodawca jest oczywiście uprawniony do ustanawiania różnego rodzaju ograniczeń, ale muszą one być dopuszczone w sposób wyraźny przez przepisy konstytucyjne oraz mogą być wprowadzane tylko w zakresie niezbędnym (patrz orzeczenie T. K. sygn. K. 12/95). Ustawa konstytucyjna nie przewiduje ograniczenia zawierającego się w dyspozycji art. 70 ust. 1 pkt 2 ustawy będącej przedmiotem inicjatywy. W związku z tym, istnieją uzasadnione wątpliwości dotyczące spełnienia przesłanek warunkujących wprowadzenie tego rodzaju ograniczenia. Dodatkowym faktem mogącym potwierdzać wątpliwości jest związanie Polski Międzynarodowym Paktem Praw Obywatelskich i Politycznych, który w art. 25b przewiduje prawo obywatela bez dyskryminacji i nieuzasadnionych ograniczeń do korzystania z czynnego i biernego prawa wyborczego.

Norma art. 70 ust. 1 pkt 2 ustawy o wyborze Prezydenta Rzeczypospolitej Polski z dnia 27 września 1990 r. mówiąca, że przy ponownym głosowaniu "głosowanie przeprowadza się tylko na terytorium kraju" jest sprzeczna z art. 2 i 4 tejże ustawy.

Art. 2 ustawy z dnia 27 września 1990 r. o wyborze Prezydenta Rzeczypospolitej Polski stanowi:

"Wybory są powszechne: prawo wybierania ma K a ż d y obywatel Polski, który w dniu wyborów ma ukończone 18 lat".

Każdy bez względu na miejsce zamieszkania czy pobytu.

Treść art. 2 uzupełnia art. 4 w/w ustawy, który stanowi:

"Wybory są równe, wyborcy biorą udział w wyborach na równych zasadach".

Przepisy ustawy dotyczą podstawowych praw człowieka i obywatela w życiu społecznym i realizują art. 67, art. 81 i art. 95 przepisów konstytucyjnych utrzymanych w mocy na podstawie art. 77 Ustawy konstytucyjnej z dnia 17 października 1992 r. oraz art. 16, art. 25 i art. 26 Międzynarodowego Paktu Praw Obywatelskich i Politycznych - znajdujących oparcie w art. 21 Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka.

Korzystanie przez obywateli polskich za granicą z w/w praw znalazło szczególną gwarancję w art. 89 przepisów konstytucyjnych utrzymanych w mocy na podstawie art. 77 Ustawy konstytucyjnej z dnia 17 października 1992 r.

Przestrzeganie w/w praw jest podstawowym obowiązkiem każdego organu Państwa (art. 3 przepisów konstytucyjnych utrzymanych w mocy na podstawie art. 77 Ustawy konstytucyjnej z dnia 17 października 1992 r.), w tym Państwowej Komisji Wyborczej.

Prawa te nie mogą być ograniczone inaczej, jak "w celu zapewnienia odpowiedniego uznania i poszanowania praw i wolności innych w celu czynienia zadość słusznym wymogom moralności, porządku publicznego i powszechnego dobrobytu demokratycznego społeczeństwa" (Powszechna Deklaracja Praw Człowieka art. 29 ust. 2).

Ustawa wskazuje jako ograniczenia podmiotowych praw wyborczych przy wyborze Prezydenta RP jedynie:

- 1) pozbawienie praw publicznych prawomocnym orzeczeniem sądu,
- 2) pozbawienie praw wyborczych orzeczeniem Trybunału Stanu,
- 3) ubezwłasnowolnienie całkowite lub częściowe prawomocnym orzeczeniem sądu z powodu choroby psychicznej lub niedorozwoju umysłowego (art. 3 ustawy o wyborze Prezydenta RP).

Pozbawienie obywateli polskich za granicą w II turze wyborów na podstawie przepisu art. 70 ust. 1 pkt 2 ustawy konstytucyjnie gwarantowanych praw obywatelskich stanowi złamanie art. 4 ustawy (zasady równości) i art. 2 ustawy (zasada powszechności) w korzystaniu z obywatelskich praw wyborczych.

Niniejsza inicjatywa usuwa sprzeczność istniejącą w obowiązującym systemie prawnym, a potwierdzoną wyżej wymienionymi argumentami, oraz kolizję z fundamentalnymi zasadami tego systemu włączonymi do samej ustawy.

---

projekt

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o wyborze Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej

Art. 1.

W ustawie z dnia 27 września 1990 r. o wyborze Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. Nr 67, poz. 398 i Nr 79, poz. 465, z 1993 r. Nr 45, poz. 205 oraz z 1995 r. Nr 95, poz. 472) w art. 70 w ust. 1 skreśla się pkt 2.

Art. 2.

Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.